

1. Mos 22

Kapittel 22

¹ Etter dette skjedde det at Elåhim satte Avraham på prøve, og Han sa til ham: «Avraham!» Han svarte: «Her er jeg.» ² Da sa Han: «Ta nå din sønn, din en-bårne sønn Jitzchak, som du elsker, og dra til Mårialandet. Der skal du bære ham fram som brennoffer på et av fjellene Jeg skal si deg.»

³ Om morgenen sto Avraham tidlig opp og salte eselet sitt. Han tok med seg to av sine unge menn og sin sønn Jitzchak. Så kløvde han veden til brennofferet, brøt opp og dro mot stedet Elåhim hadde sagt ham. ⁴ På den tredje dagen da Avraham løftet blikket, fikk han se stedet langt borte. ⁵ Avraham sa til sine unge tjenere: «Bli dere her med eselet! Gutten og jeg vil gå dit bort for å tilbe, og så kommer vi tilbake til dere.» ⁶ Så tok Avraham veden til brennofferet og la den på sin sønn Jitzchak. Han tok ilden og kniven i hånden, og så gikk de to sammen.

⁷ Men Jitzchak talte til sin far Avraham og sa: «Min far!» Han svarte: «Her er jeg, min sønn.» Så sa han: «Se, ilden og veden, men hvor er lammet til brennofferet?» ⁸ Avraham sa: «Min sønn, Elåhim vil selv utse for seg lammet til brennofferet.» Så gikk de to sammen.

⁹ Så kom de til stedet som Elåhim hadde sagt til ham. Der bygde Avraham et alter og la veden på plass. Så bandt han sin sønn Jitzchak og la ham på alteret, oppå veden. ¹⁰ Avraham rakte ut hånden og tok kniven for å ofre sin sønn.

¹¹ Men YHVHs Engel ropte til ham fra Himmelen og sa: «Avraham! Avraham!» Og han svarte: «Her er jeg.» ¹² Han sa: «Legg ikke hånd på gutten eller gjør ham noe. For nå vet Jeg at du frykter Elåhim, siden du ikke sparte din sønn, din enbårne, fra Meg.» ¹³ Da løftet Avraham blikket og så, og se, bak ham var det en vær som satt fast i krattet med hornene. Så gikk Avraham bort og tok væren, og han ofret den som brennoffer i stedet for sin sønn. ¹⁴ Avraham kalte dette stedet YHVH forsørger. Som det blir sagt til denne dag: «På fjellet 'YHVH blir sett'.»

¹⁵ Da ropte YHVHs Engel til Avraham fra Himmelen for andre gang, ¹⁶ og sa: «Ved Meg selv har Jeg sverget, sier YHVH, fordi du har gjort dette og ikke sparte din egen sønn, din enbårne, ¹⁷ skal Jeg rikelig velsigne deg og gjøre din slekt tallrik som stjernene på himmelen og sanden på havets strand. Og din slekt skal innta portene til sine fiender. ¹⁸ I din slekt skal alle folkeslag på jorden velsignes, fordi du var lydig mot Min røst.»

¹⁹ Så vendte Avraham tilbake til de unge mennene sine, og de brøt opp og dro sammen til Be'er-Sheva. Avraham bodde i Be'er-Sheva.

²⁰ Etter dette skjedde det at det ble fortalt til Avraham: «Se, Milka har også født din bror Nachår barn: ²¹ hans førstefødte Otz, hans bror Boz og Kemoel, Arams far, ²² Kesed, Chazå, Pildasj, Jidlaf og Betoel.» ²³ Betoel ble far til Rivka. Disse åtte fødte Milka til Nachår,

Avrahams bror.²⁴ Hans medhustru, som het Reoma, fødte også Tevah, Gacham, Tachasj og Ma'aka.

4. Mosenok 29:1 – 6

Kapittel 29

¹ I den syvende måneden, på den første dagen i måneden, skal dere ha en hellig samling. Dere skal ikke gjøre noe arbeidsverk. Dette er en dag for dere til å gi et støt i shofarene.

² Dere skal ofre et brennoffer til en velbehagelig duft for YHVH: en ung okse, en vær og syv årsgamle lam uten feil. ³ Grødeofferet deres skal være fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa til oxen, to tiendedeler til væren ⁴ og en tiendedel til hvert av de syv lammene. ⁵ Dere skal også ofre en geitebukk som syndoffer, for å gjøre soning for dere.

⁶ Dette skal være i tillegg til brennofferet med grødeofferet for nymånen, og det vedvarende brennofferet med grødeofferet og drikkofferet som hører til, etter forskriften, til en velbehagelig duft, et matoffer til YHVH.

Jeremiah

Kapittel 31:1-19

¹ På den tiden, sier YHVH, skal Jeg være Elåhim for alle Israels slekter, og de skal være Mitt folk.

² Så sier YHVH: Folket som overlevde sverdet, fant nåde i ødemarken, Israel, Jeg går for å gi ham hvile. ³ YHVH har vist seg for meg fra den eldste tid og sagt: Ja, med evig kjærlighet har Jeg elsket deg. Derfor har Jeg latt Min miskunnhet mot deg vare. ⁴ Igjen skal Jeg bygge deg opp, og du skal bli bygd opp igjen, du jomfru, Israel. Du skal igjen bli prydet med dine tamburiner, og gå ut i dansen med dem som gleder seg. ⁵ Du skal igjen plante vingårder på Shåmråns fjell. De som planter, skal plante og spise av dem som vanlig mat. ⁶ For det skal komme en dag da vaktmennene skal rope på Efraimfjellet: Stå opp, og la oss gå opp til Tzijån, til YHVH vår Elåhim.

⁷ For så sier YHVH: Bryt ut i jubel for Ja'akåv med glede og rop med fryd over den fremste blant folkeslagene. Forkynn, lovpris og si: «Herre, frels Ditt folk, Israels rest!» ⁸ Se, Jeg skal føre dem fra landet i nord og samle dem fra jordens ytterste ender. Blant dem er det både blinde og lamme, en kvinne som er med barn og en som har fødselsveer. Sammen er de en stor folkemengde som vender tilbake. ⁹ Gråtende skal de komme, og mens de ber om nåde, skal Jeg lede dem. Jeg vil la dem komme til elver med rennende vann, på en rett vei hvor de ikke skal snuble. For Jeg er Far for Israel, og Efraim er Min førstefødte.

¹⁰ Hør YHVHs Ord, dere folkeslag, og forkynn det for fjerne kyster og si: Han som spredte Israel, skal samle ham, og Han skal vokte ham slik en hyrde vokter sin flokk. ¹¹ For YHVH har forløst Ja'akåv og løskjøpt ham fra hånden på ham som er sterkere enn ham selv. ¹² Derfor skal de komme og juble på Tzijån s høyde, de skal stråle på grunn av YHVHs godhet, over hvete, most og olje, over de unge blant småfeet og storfeet. Deres sjel skal være som en

vannrik hage, og de skal ikke lenger lide noen nød. ¹³ Da skal jomfruen glede seg i dansen, og de unge mennene sammen med de gamle. For Jeg skal vende deres sorg til glede, Jeg skal trøste dem og gi dem glede i stedet for sorg. ¹⁴ Jeg skal fylle prestenes sjel med det fete, og Mitt folk skal bli mett med Min godhet, sier YHVH.

¹⁵ Så sier YHVH: En røst høres i Ramah, klagesang og bitter gråt. Rachel gråter over sine barn, og hun nekter å la seg trøste over sine barn, for de er ikke mer. ¹⁶ Så sier YHVH: Hold din røst tilbake fra å gråte mer, la ikke dine øyne felle flere tårer! For ditt arbeid skal få sin lønn, sier YHVH, de skal vende tilbake fra fiendens land. ¹⁷ Det er håp for din framtid, sier YHVH, for barna skal komme tilbake til sitt eget land.

¹⁸ Jeg har sannelig hørt Efraim sørge over seg selv: Du har tuktet meg, ja, jeg ble tuktet som en utemmet ungokse. Omvend meg Du, så blir jeg omvendt, for Du er YHVH min Elåhim. ¹⁹ Sannelig, etter at jeg hadde vendt meg bort, angrer jeg. Etter at jeg har fått forstand, slår jeg meg på låret. Jeg ble til skamme, ja, jeg ble ydmyket, for jeg bærer min ungdoms vanære.

1. Tessalonikerne

Kapittel 4

¹³ Men jeg vil ikke at dere skal være uvitende, søsken, om dem som har sovnet inn, så dere ikke sørger som de andre som ikke har noe håp. ¹⁴ For dersom vi tror at Jeshoa døde og sto opp igjen, så skal Elåhim føre dem som er sovnet inn i Jeshoa, sammen med Ham. ¹⁵ For dette sier vi til dere med et YHVHs Ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens gjenkomst, skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsovnet. ¹⁶ For Herren selv skal med et rop, med en overengels røst og med Elåhims shofar stige ned fra Himmelen. Og de døde i Messias skal først stå opp. ¹⁷ Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket opp i skyer sammen med dem, for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren. ¹⁸ Derfor skal dere trøste hverandre med disse ord.

Åpenbaringen

Kapittel 8

¹ Da Han åpnet det syvende seglet, ble det stillhet i Himmelen omkring en halv time. ² Og jeg så de syv englene som står framfor Elåhim, og det ble gitt dem syv shofarer. ³ En annen engel, som hadde et røkelseskar av gull, kom da og stilte seg ved alteret. Og det ble gitt ham mye røkelse, for at han skulle legge den sammen med alle de helliges bønner på gullalteret som var foran tronen. ⁴ Og røyken av røkelsen, sammen med de helliges bønner, steg opp foran Elåhim fra engelens hånd. ⁵ Så tok engelen røkelseskaret, fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden. Og det ble brusende lyder, torden og lyn og jordskjelv.

⁶ De syv englene som hadde de syv shofarer, gjorde seg så klare til å blåse i dem.

⁷ Og den første engelen blåste. Og det kom hagl og ild, blandet med blod, og det ble kastet ned på jorden. Og en tredjedel av trærne ble oppbrent, og alt grønt gress ble oppbrent.

⁸ Så blåste den andre engelen. Og noe som lignet et stort fjell, som brant med ild, ble kastet i havet, og en tredjedel av havet ble til blod. ⁹ Og en tredjedel av de levende skapningene i havet døde, og en tredjedel av skipene ble ødelagt.

¹⁰ Så blåste den tredje engelen. Og en stor stjerne falt ned fra himmelen, brennende som en fakkell, og den falt på en tredjedel av elvene og på vannkildene. ¹¹ Navnet på stjernen er Malurt. En tredjedel av vannene ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet, for det var gjort bittert.

¹² Så blåste den fjerde engelen. Og en tredjedel av solen ble rammet, en tredjedel av månen og en tredjedel av stjernene, for at en tredjedel av dem skulle bli formørket, slik at en tredjedel av dagen skulle miste sitt lys, og natten likeså.

¹³ Og jeg så, og jeg hørte en engel fly midt på himmelen og si med høy røst: «Ve, ve, ve over dem som bor på jorden på grunn av de andre shofarrøstene fra de tre englene som skal til å blåse!»

Kapittel 9

¹ Så blåste den femte engelen. Og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen til jorden. Han ble gitt nøkkelen til brønnen til avgrunnen. ² Og han åpnet brønnen til avgrunnen, og røyk steg opp fra den, som røyken fra en stor smelteovn, og solen og luften ble formørket på grunn av røyken fra brønnen. ³ Så kom det gresshopper fra røyken ut over jorden. Og det ble gitt dem makt, slik skorpionene på jorden har makt. ⁴ Det ble sagt dem at de ikke skulle skade gresset på jorden eller noe som var grønt eller noe tre, men bare de menneskene som ikke har Elåhims segl på sin panne. ⁵ Og de ble ikke gitt å drepe dem, men bare pine dem i fem måneder. Deres pine var som plagen av en skorpion når den stikker et menneske. ⁶ I de dager skal menneskene søke døden, men de skal ikke finne den. De skal ønske å dø, men døden skal flykte fra dem.

⁷ Gresshoppene var av utseende lik hester som var gjort klare til kamp. På hodene deres var det kroner av noe som lignet gull, og ansiktene deres var som menneskers ansikter. ⁸ De hadde hår som kvinnehår, og tennene deres var som løvers tenner. ⁹ Og de hadde brynjer som lignet brynjer av jern, og lyden av vingene deres var som lyden av vogner med mange hester som springer ut til slaget. ¹⁰ De har haler som skorpioner, og det var brodder i halene deres. Med disse hadde de makt til å skade menneskene i fem måneder. ¹¹ Og som konge over seg har de avgrunnens engel. Hans navn er Ava'dån på hebraisk, men på gresk har han navnet Apollyon.

¹² Ett ve er til ende. Se, det kommer enda to ve-rop etter dette. Den sjette shofaren: Englene fra Frat

¹³ Så blåste den sjette engelen. Og jeg hørte en røst fra de fire hornene på gullalteret som er framfor Elåhim. ¹⁴ Røsten sa til den sjette engelen som hadde shofaren: «Løs de fire englene som er bundet ved den store elven Frat.» ¹⁵ De fire englene ble så løst, de som ble holdt ferdige til den timen og dagen og måneden og året da de skulle drepe en tredjedel av

menneskene. ¹⁶ Tallet på rytternes hær var to ganger ti tusen ganger ti tusen. Jeg hørte tallet på dem.

¹⁷ Og slik så jeg hestene i synet: De som satt på dem, hadde brynjer i flammende rødt, hyasintblått og svovelgult. Og hestenes hoder var som løvehoder. Og det kom ild, røyk og svovel ut av munnen deres. ¹⁸ Ved disse tre plagene ble en tredjedel av menneskene drept, ved ilden, røyken og svovelen som kom ut av munnen deres. ¹⁹ For kraften deres er i munnen og halene. For halene deres er som slanger som har hoder. Og med dem gjør de skade.

²⁰ Men resten av menneskeheten, de som ikke ble drept ved disse plagene, omvendte seg ikke fra sine henders verk, slik at de sluttet å tilbe demoner og avgudsbilder av gull, sølv, kobber, stein og tre, slike som verken kan se eller høre eller gå.

²¹ Og de omvendte seg ikke fra sine drap eller fra sin trolldom eller fra sin kjønnslige umoral eller fra sine tyverier.

1. Korinterne

Kapittel 15

⁵² i ett nu, på et øyeblikk, ved den siste basun ^{Jes 27:13; Mt. 24:31; 1Tes. 16-17; Åp. 8:6; 10:7 11:15.} For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige ^{Esekiel 37:1-14}, og vi skal bli forvandlet.